REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

PR-817/2025-26

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Idi Vrančić, u pravnoj stvari tužiteljice – protutužene Sanje Brnić, iz Zagreba, Trpinjska ulica 5a, OIB: 27112724399, zastupane po punomoćniku Marijanu Ruždjaku, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika - protutužitelja Klinički bolnički centar Zagreb, Zagreb, Ulica Mije Kišpatića 12, OIB: 46377257342, radi nedopuštenosti otkaza, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 17. rujna 2026. u nazočnosti tužiteljice osobno, zamjenice punomoćnika tužiteljice Jasminke Dugandžije, odvjetnice i punomoćnika tuženika Domagoja Zemljaka, Su-997/2023, sukladno odredbi čl. 335 st. 4 Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - Odluka Ustavnog suda RH, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 - Odluka Ustavnog suda RH, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, dalje u tekstu: ZPP), dana 26. listopada 2026. objavio je i

p r e s u d i o je

I/ Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice – protutužene Sanje Brnić koji glasi:

"Utvrđuje se da je Odluka tuženika Kliničkog bolničkog centra Zagreb, Zagreb, Kišpatićeva 12, OIB: 46377257342 Klasa: 4.16.2-25/3-15, Broj: 03/013 od 19. ožujka 2025. g. nedopuštena, te da radni odnos tužiteljice SANJE BRNIĆ dr. med. iz Zagreba, Trpinjska 5a, OIB: 27112724399 kod tuženika nije prestao pa se nalaže tuženiku da tužiteljicu vrati na rad, radi obavljanja poslova za koje je sklopila Ugovor o radu, na radno mjesto „Doktor medicine specijalist 1“, kao i da joj tuženik naknadi parnični trošak u iznosu od 2.000,00 eura, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 26. listopada 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana."

II/ Odbija se protutužbeni zahtjev tuženika – protutužitelja koji glasi:

"Sudski se raskida Ugovor o radu Klasa: 4.5.1-24/1123-4, Broj: 03/011-(AŠK) od 26. travnja 2024. koji su sklopili Sanja Brnić, iz Zagreba, Trpinjska 5a, OIB: 27112724399 kao radnik i Klinički bolnički centar Zagreb, Zagreb, Kišpatićeva 12, OIB:

46377257342, kao poslodavac s danom 29. svibnja 2025. kao danom prestanka radnog odnosa."

Obrazloženje

1. Tužiteljica – protutužena Sanja Brnić (dalje u tekstu radi jednostavnijeg izlaganja: tužiteljica) u tužbi od 25. svibnja 2025. navodi da je bila zaposlena kod tuženika – protutužitelja Klinički bolnički centar Zagreb (dalje u tekstu radi jednostavnijeg izlaganja: tuženik), na radnom mjestu doktora medicine specijalist 1. Odlukom o otkazu Ugovora o radu od 19. ožujka 2025. tužiteljici je otkazan ugovor o radu zbog skrivljenog ponašanja. Protiv odluke o otkazu tužiteljica je pravodobno uložila zahtjev za zaštitu prava, na koji tuženik nije odgovorio. Tužiteljica u tužbi ističe da je obrazloženje odluke o otkazu nejasno i nerazumljivo, da se argumenti potkrepljuju navodnim iskazima svjedoka koji su označeni inicijalima, pa nije jasno koga predstavljaju ti inicijali i na što se oni odnose. U odluci o otkazu se mora jasno navesti o kojem se svjedoku radi jer bez toga otkaz nema valjano obrazloženje u smislu čl. 120. Zakona o radu. Tužiteljica prije donošenja odluke o otkazu nije upozorena na obveze iz radnog odnosa niti je u odluci navedeno koje okolnosti opravdavaju izostanak pisanog upozorenja. Tuženik je omogućio tužiteljici iznošenje obrane, međutim sadržaj obrane nije analizirao niti se na isti osvrnuo. Iz obrazloženja odluke o otkazu proizlazi da je tuženik obavijestio Hrvatski liječnički sindikat, iz čega proizlazi da nije proveo savjetovanje o namjeravanoj odluci o otkazu jer je samo obavijestio sindikat, a ne i proveo savjetovanje. Isto tako obveza je provesti savjetovanje sa sindikalnim povjerenikom, a ne sindikatom, radi čega tužiteljica smatra da je povrijeđena procedura otkazivanja te da je odluka o otkazu nedopuštena. U otkazu nisu navedene povrede radne obveze zbog kojih se može otkazati ugovor o radu. U obrazloženju ne postoji bilo kakav opis radnja ili postupanja tužiteljice kojima bi se potkrijepile općenite fraze. Radi se o tendencioznom pristupu tuženika s ciljem otkazivanja ugovora o radu, a ne objektivnom sagledavanju svih činjenica. Zbog svega navedenog tužiteljica predlaže da se odluka o otkazu proglasi nedopuštenom te donese presuda kako pod točkom I/ izrijeke.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti. Ističe prigovor prekluzije. Tuženik navodi da poslodavac može otkazati ugovor o radu zbog kršenja obveza iz radnog odnosa, što je i učinio, te je u pisanom obliku obrazložio odluku o otkazu. Odluka o otkazu dostatno je obrazložena kada radnik iz iste može shvatiti koje se povrede stavljaju na teret i iz kojih razloga se radniku otkazuje ugovor o radu. Sve to sadrži odluka o otkazu, a tuženik je radi zaštite osobnih podataka kod navođenja svjedoka koristio inicijale. U konkretnom slučaju utvrđene su višestruke povrede obveza iz radnog odnosa koje predstavljaju obrazac neprofesionalnog ponašanja, a što sve je opravdalo postupanje poslodavca da ne upozori tužiteljicu na kršenje obveza iz radnog odnosa. U ovom slučaju riječ je o redovitom otkazu ugovora o radu, te se ugovor o radu može otkazati i za povrede koje su se dogodile 6 mjeseci prije otkaza. Tužiteljica ne osporava navode iz odluke o otkazu da joj je omogućena obrana, a tuženik naglašava da ne postoji njegova obveza analiziranja obrane tužiteljice. Tuženik je jasno naveo da je omogućio tužiteljici iznošenja obrane, te da je unatoč iznesenoj obrani ostao kod svoje odluke da se tužiteljici otkaže ugovor o radu. Tuženik dalje ističe da kod njega nije utemeljeno Radničko vijeće, te da je o namjeravanoj odluci o otkazu obavijestio Hrvatski liječnički sindikat, odnosno sindikalnog povjerenika čiji je tužiteljica član, koji se nije očitovao o namjeri otkaza, te se ima smatrati da se ne protivi namjeravanom otkazu. Tuženik je time u cijelosti

postupio u smislu odredbe čl. 150. Zakona o radu, te je proveo savjetovanje prije donošenja odluke o otkazu. Tuženik dodatno ističe da su u obrazloženju odluke o otkazu jasno i detaljno navedeni razlozi kao i konkretne radnje, ponašanja i propusti koji se tužiteljici stavljaju na teret i ukazuju na to da je tužiteljica kontinuirano i višestruko kršila procedure rada, odbijala poštivati hijerarhijsku strukturu, da se konfliktno ponašala prema nadređenima i kolegama, da se kontinuirano bahato i drsko ophodila prilikom ukazivanja na propuste u radu, te da je potencijalno dovodila pacijente u opasnost zbog nepoštivanja obveznih procedura u vidu konzultacija s multidisciplinarnim timom. Tuženik u odgovoru na tužbu još jednom navodi sve povrede koje se tužiteljici prema odluci o otkazu stavljaju na teret. Predlaže u slučaju prihvaćanja tužbenog zahtjeva tužiteljice odrediti sudski raskid ugovora o radu s danom podnošenja odgovora na tužbu, a slijedom svega navedenog predlaže odbiti tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti.

3. Tijekom postupka su izvedeni slijedeći dokazi: izvršen je uvid u Ugovor o radu (str. 5-6 spisa), u odluku o otkazu (str. 7-11, 30-34 spisa), u zahtjev za zaštitu prava (str. 12-15 spisa), u presliku povratnice (str. 36 spisa), u dopis Hrvatskom liječničkom sindikatu (str. 37-43 spisa), u Pravilnik o radu (str. 53-72 spisa), u zapisnik od 20. veljače 2025. (str. 83-85 spisa), u obranu tužiteljice (str. 86-93 spisa), u ispis e-mail poruka (str. 94-96, 147-149 spisa), u svjedodžbu o zdravstvenoj sposobnosti (str. 101 spisa), u medicinsku dokumentaciju (str. 110-113 spisa), u dopis Hrvatske liječničke komore (str. 115, 150 spisa), u zahtjev za provedbu inspekcijskog nadzora (str. 118-121 spisa), u očitovanje Gorana Vujića (str. 133-135 spisa), u očitovanje Anastazije Aleksandrove Stanojević (str. 136-137 spisa), u očitovanje Kristine Katić (str. 138-149 spisa), saslušani su svjedoci Dejan Čičak (str. 105-107 spisa), Anastazija Aleksandrova Stanojević (str. 107-109 spisa), Kristina Katić (str. 153-158 spisa), Suzana Lide Škalec (str. 161-164 spisa), te tužiteljica Sanja Brnić kao parnična stranka (str. 165-169 spisa).

4. Slijedom svih izvedenih dokaza sud je utvrdio da tužbeni zahtjev tužiteljice nije osnovan iz sljedećih razloga.

5. U odnosu na tuženikov prigovor prekluzije sud je izvršio uvid u presliku povratnice sa str. 36 spisa te je utvrdio da je tužiteljica odluku o otkazu uredno zaprimila 24. ožujka 2025. Iz povratnice koja prileži zahtjevu za zaštitu prava je razvidno da je tužiteljica protiv te odluke podnijela zahtjev za zaštitu prva dana 4. travnja 2025., odnosno u roku iz čl. 133. st. 1 Zakona o radu (Narodne novine broj: 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 64/23, dalje u tekstu: ZR). Iz povratnice je dalje vidljivo da je tuženik zahtjev za zaštitu prava uredno zaprimio 8. travnja 2025., a među strankama nije sporno da na isti nije odgovorio. S obzirom na navedeni datum tužba tužiteljice koja je podnesena 25. travnja 2025. je pravodobna i dopuštena sve u smislu odredbe čl. 133. st. 1 i 2 ZR-a. Iz navedenog proizlazi da tuženikovog prigovor prekluzije nije osnovan.

6. Nadalje, u odnosu na prigovor tužiteljice u pogledu provedenog savjetovanja prije donošenja odluke o otkazu, sud je izvršio uvid u dopis Hrvatskom liječničkom sindikatu od 5. ožujka 2025. iz kojeg je razvidno da je na dopisu naveden i sindikalni povjerenik Drago Čaleta, što znači da je navedeni dopis upućen ne samo Hrvatskom liječničkom sindikatu već i sindikalnom povjereniku, a što potvrđuje i dostavnica od 6. ožujka 2025. koja prileži na str. 44 spisa. Iz dopisa dalje proizlazi da je tuženik u istom detaljno naveo sve razloge radi kojih namjerava tužiteljici otkazati ugovor o radu odlukom o

redovitom otkazu zbog skrivljenog ponašanja, a koji razlozi se navode i u odluci o otkazu. Iz spomenute dostavnice je razvidno da je sindikalni povjerenik dopis zaprimio 7. ožujka 2025., a budući da se na isti nije očitovao, smatra se da nema primjedbi. Nadalje, među strankama nije sporna činjenica da kod tuženika nije utemeljeno Radničko vijeće. S obzirom na sve navedeno kao i činjenicu da je odluka o otkazu donesena 19. ožujka 2025., sud je utvrdio da je tuženik prije donošenja odluke o otkazu ispoštovao obvezu savjetovanja iz čl. 150. ZR-a, te da odluka o otkazu nije ništetna iz razloga predviđenog čl. 150. st. 12 ZR-a.

7. Uvidom u Odluku o otkazu Ugovora o radu od 19. ožujka 2025. je utvrđena da je tužiteljici otkazan ugovor o radu zbog skrivljenog ponašanja i to zbog kontinuiranog i višestrukog nepoštivanja redovitih procedura rada, odbijanja poštivanja hijerarhijske strukture, izrazito konfliktnog ponašanja prema nadređenima i kolegama, kontinuiranog bahatog i drskog ophođenja prilikom ukazivanja na propuste u radu te svjesnog dovođenja pacijenata u potencijalnu opasnost zbog nepoštivanja obveznih procedura konzultiranja s Multidisciplinarnim timom i ostalim specijalistima. Iz obrazloženja odluke o otkazu proizlazi da je poslodavac zaprimio obavijest voditeljice Odjela za radioterapiju i kemoterapiju u Klinici za ženske bolesti i porode, Zavoda za ginekološku onkologiju, o radu i ponašanju tužiteljice. U obrazloženju se dalje navodi da je tužiteljica počinila povrede obveza iz radnog odnosa i to na način da je dana 8. listopada 2024. izričito odbila sudjelovati u važnom edukacijskom postupku primjene novih brahiterapijskih aplikatora, koju je trebao provesti iskusniji kolega. Navodi se dalje da je kolega pozvao tužiteljicu da zajedno rade na brahiterapiji, što tužiteljica nije prihvatila da bude na novoj aplikaciji, te je kolegu verbalno napala. Nadalje, u obrazloženju se navodi i događaj od 11. prosinca 2024. kada je nakon redovite jutarnje vizite voditeljica odjela pozvala tužiteljicu da prisustvuje aplikaciji brahiterapijskog liječenja koje je trebao provoditi iskusniji liječnik s ciljem edukacije, na što je tužiteljica otvorena odbila sudjelovati u tom edukacijskom postupku izjavivši da: "uopće ne mora raditi brahiterapijsko liječenje" i da "nema vremena dolaziti na aplikacije drugih liječnika", iako u datom momentu nije bila raspoređena niti na jedno drugo radilište. Također, navodi se i događaj od 22. siječnja 2025. kada je voditeljica odjela zatražila od tužiteljice da organizira radiološku obradu pacijentice za slijedeći dan nakon pretamponade, a tužiteljica je, svjesno ignorirajući upute nadređene liječnice, samovoljno dogovorila pretragu odmah, prije pretamponade, a kada je upitana za objašnjenje, tužiteljica je drsko i neprofesionalno odgovorila da će "ona sama odlučivati što će raditi kod pacijentice i da neće nikoga pitati", što ukazuje na odbijanje poštivanje stručnog autoriteta i radne discipline. Navodi se i to da je tužiteljica dana 23. siječnja 2025. bez prethodne konzultacije s voditeljicom odjela i Multidisciplinarnim timom (dalje u tekstu: MDT) svojevoljno organizirala i osobno odvela pacijenticu na CT simulaciju na lokalitet na Rebru, iako navedena pacijentica nije imala kompletnu patohistološku dijagnostiku i nije bila prikazana na MDT-u. Navedeno predstavlja ozbiljnu povredu radne obveze jer svjesno zaobilaženje MDT-a može dovesti do nepotpunog, nepravilnog i nedovoljno koordiniranog liječenja pacijentice. Dalje se navodi da je i svjedokinja A. A. S., liječnica, u svom iskazu navela da je tužiteljica pribjegavala prijetnjama da će "odati sve navodne greške kolegice", poput navodnog kašnjenja na posao. Navedeno predstavlja stvaranje atmosfere nesigurnosti i neugode na radnom mjestu. Isto tako se navodi da je svjedokinja S. L. Š., liječnica, opisala incident tijekom jutarnje vizite kada je tužiteljica pitana o razlozima naručivanja određenih dijagnostičkih pretraga koje nisu bile inicirane prema standardnom protokolu, na što je tužiteljica neprimjereno reagirala žestoko odgovorivši da je "to njen

pacijent i daće ona raditi što misli da treba, da ona odlučuje o liječenju i da ne dozvoljava da se itko miješa u to." Stav tužiteljice suprotan je načelima suvremen onkologije koja se zasniva na multidisciplinarnom pristupu i timskom radu. Obje svjedokinje su posebno naglasile da konfliktno ponašanje tužiteljice izaziva značajne poremećaje u radu cijelog odjela. Još se u obrazloženju navodi da tužiteljica indicira i provodi pretrage kada to nije nužno ni hitno, da radi mimo protokola te unosi nered u radnu atmosferu i postupke te da vrši pritisak na inženjere koji rade CT simulaciju da njene pacijentice uzme prije reda. Nadalje, navodi se i to da je tužiteljica 16. prosinca 2024. svojevoljno napustila radno mjesto u 14:20 sati prije završetka radnog vremena, za tim da 15. siječnja 2025. nije prisustvovala zakazanom onkološkom konziliju, iako je imala pacijente koje je trebalo predstaviti, te da tužiteljica sustavno izbjegava određene radne zadatke, posebice složenije postupke planiranja zračenja, tražeći od kolega da obave njene radne zadatke. Zbog svega navedenog tuženik je tužiteljici otkazao ugovor o radu zbog skrivljenog ponašanja.

8. Među strankama nije sporno, a ujedno proizlazi iz Ugovora o radu od 26. travnja 2024. da je tužiteljica zaposlena kod tuženika na radnom mjestu liječnika specijalista iz radioterapije i onkologije na neodređeno vrijeme.

9. Nadalje, nje sporno da tuženik prije donošenja odluke o otkazu tužiteljicu nije pisano upozorio na povrede iz radnog odnosa. Tuženik u odluci o otkazu navodi da u ovom slučaju su utvrđene teške i višestruke povrede obveza iz radnog odnosa koje opravdavaju izostanak pisanog upozorenja, radi čega tuženik nije upozorio tužiteljicu prije donošenja odluke otkazu.

10. Spisu prileži obrana tužiteljice od 28. veljače 2025., iz koje proizlazi da se tužiteljica očitovala na povrede koje joj se stavljaju na teret, iz čega proizlazi da je tuženik prije donošenja odluke o otkazu postupio sukladno odredbi čl. 119. st. 2 ZR-a te je pozvao tužiteljicu na iznošenje obrane prije donošenja odluke o otkazu. Iako tuženik nije "analizirao" obranu tužiteljice u obrazloženju odluke o otkazu, tuženik je istu uzeo u obzir, jer je obrana dana prije donošenja odluke o otkazu, te je očigledno unatoč istoj donio odluku o otkazu u odnosu na tužiteljicu.

11. U odnosu na povrede obveza iz radnog odnosa koje se tužiteljici stavljaju na teret sud je izveo dokaz saslušanjem svjedoka i tužiteljice kao parnične stranke.

12. Sud je prije svega analizirao iskaz tužiteljice, koja u bitnome daje svoje viđenje događaja koji su izneseni u obrazloženju odluke o otkazu, svoja postupanja opravdava stručnim odlukama, međutim ne osporava da su se događaji koji su navedeni u odluci o otkazu dogodili. Tako tužiteljica u odnosu na događaj od 8. listopada 2024. navodi da je u odnosu na pacijenticu koju je obrađivala i liječila bilo dogovoreno da će se primijeniti intersticijske igle s kojima tužiteljica do tada nije radila. Plan je bio takav da to zajedno rade kolega Čičak i tužiteljica, tužiteljica bi vjerojatno započela s intervencijom, a kolega bi po potrebi uskočio u pomoć. Tužiteljica navodi da je s tim ciljem i došla na posao, 8. listopada te se nalazi u garderobi s kolegom Čičkom. On je u jednom trenutku postao zbunjen, te je rekao da je dr. Katić odlučila da će on raditi tu pacijenticu. Tužiteljica je bila zbunjena jer nije znala kada je to odlučeno i nije imala o tome informaciju, iako se radilo o njenoj pacijentici. Kolega se počeo izmotavati te je rekao da su jučer on, Kristina Katić i dr. Stanojević odlučili da će on raditi zahvat, te je ispalo da su ustvari održali sastanak o pacijentici tužiteljice bez njenog znanja.

Tužiteljica navodi da je ostala šokirana te je pitala kolegu zašto ju nije zvao na sastanak, međutim on se izmotavao, a nije rekao tužiteljici da ide u salu pomoći oko zahvata. Tužiteljica je otišla na kemoterapije gdje ju je vidjela dr. Katić te je nije pitala zašto nije u sali sa kolegom. Navodi da nije bila pozvana ni od koga da sudjeluje u tom zahvatu ili da ga prati kao edukaciju niti je pozvana na red nakon što je dr. Katić vidjela da to nije učinila.

13. U odnosu na tu povredu iskazivao i je i svjedok Dejan Čičak koji navodi da je u listopadu 2024. trebao tužiteljici pokazati kako se radi nova metoda primjene aplikatora. Ističe da je obavio edukaciju u Barceloni vezano uz primjenu tih aplikatora, te da je šefica smatrala da tužiteljica još uvijek sama ne može primijeniti tu metodu, te je rekla da će to primijeniti svjedok, a da tužiteljica ode u salu radi edukacije. Svjedok navodi da je imao običaj dati kolegama da to sami odrade, jedino je bitno da je i on u sali. Svjedok je rekao šefici da tužiteljica neće doći, nakon čega je nazvao tužiteljicu, i kada je vidio da ona neće doći odradio je postupak samostalno, odnosno u prisutnosti još jedne kolegice. Svjedok još navodi da čim je tužiteljici spomenuo da će raditi njenu pacijenticu, po reakciji je vidio da ona neće doći i da je ona ljuta radi toga, te je rekla nešto u smislu da se je trebao potruditi da to ona radi pred šeficom. Svjedok ističe da je rekao tužiteljici da bi ona trebala biti nazočna pri izradi plana za brahiterapiju, nakon čega je dobio poruku na mobitel gdje je slikala izvadak iz BIS-a gdje je vidljivo da svjedok radi taj zahvat. Svjedok ističe da je toga jutra rekao tužiteljici da treba biti nazočna prilikom primjene nove metode, međutim tužiteljica nije pristupila niti aplikaciji, niti izradi plana. Toga dana u poslijepodnevnim satima je sreo tužiteljicu na stepenicama te joj je rekao da će slijedećeg dana raditi dodatne procedure na toj pacijentici, ali je po reakciji vidio da tužiteljica neće doći. Kod slijedeće aplikacije tužiteljica je bila na bolovanju i nije došla. Navodi da je tužiteljica bila jako ljuta, počela mu se obraćati na hodniku, poslije i u liječničkoj sobi, izgovarajući razne stvari da je on potrčko od šefice, na što je svjedok rekao da nitko sa njime tako ne razgovara i da mora poštivati starije kolege i autoritet šefa. Navodi još da je došlo do poremećaja u odnosu između tužiteljice i svjedoka, jer nije znao kako će tužiteljica i na koji način reagirati. Svjedok dalje navodi da je tužiteljica ranije samostalno primjenjivala aplikatore, međutim ovdje se radilo o novom aplikatoru, kojeg tužiteljica do tada nije radila. Kada su pregledavali pacijenticu dan ranije vezano uz pripremu za zahvat, tužiteljica i svjedok su nakon razgovora s fizičarima zaključili da to neće biti rutinski postupka nego da zahtijeva drugačiji pristup. Svjedok ističe da on mlađim kolegama u konačnici dopusti da oni sami primjene aplikator, ali uz njegovu nazočnost. Kada je slučaj kompliciran to ne može jedna osoba odraditi.

14. Iz iskaza svjedoka i tužiteljice, a vezano uz prvu povredu koja se tužiteljici stavlja na teret sud je utvrdio da se ista dogodila na način kako je to navedeno u obrazloženju odluke o otkazu, te da ista opravdava donošenje takve odluke. Naime, i tužiteljica u svom iskazu sama navodi kako je nužno da iskusniji kolega koji je ranije samostalno izvodio postupak sa novim aplikatorima bude nazočan u operacijskih sali, da ona nije niti trebala samostalno, bez prisutnosti kolege, odraditi takav zahvat, s obzirom da je potrebna dodatna edukacija oko primjene intersticijskih igala, koje tužiteljica nije još primijenila. Iz iskaza svjedoka Dejana Čička, čijem iskazu je sud u cijelosti povjerovao, jer je iskazivao uvjerljivo, logično i objektivno, dalje proizlazi da je tužiteljica svjedoka verbalno napala radi odluke koju je ranije donijela nadređena Kristina Katić da će svjedok odraditi zahvat, a tužiteljica sudjelovati u svrhu edukacije. Nije jasno koji je razlog bilo kakve reakcije tužiteljice na odluku nadređene djelatnice koja je u cijelosti

bila sukladna s onim što tužiteljica iznosi u svom iskazu, a to je da novi postupak primjene aplikatora mora odraditi u suradnji sa iskusnijim kolegom Dejanom Čičkom. Upravo takvu odluku donijela je nadređena djelatnica, kolega Čičak tu je odluku prenio tužiteljici, i nije jasno zašto tužiteljica nije prisustvovala tom zahvatu u suradnji s kolegom koji ju je, prema njegovom iskazu, pozvao da sudjeluje u zahvatu. Da je pozvana na sudjelovanje u zahvatu proizlazi iz iskaza svjedoka Dejana Čička, koji u svom iskazu dodatno objašnjava da je tužiteljicu zvao i telefonskim putem, a da mu je ona poslala sliku izvatka iz BIS sustava gdje je on naveden kao liječnik koji izvodi taj zahvat. Stoga, odbijanje tužiteljice da prisustvuje zahvatu kojeg je odradio Dejan Čičak, predstavlja povredu obveze iz radnog odnosa. Svjedok Dejan Čičak potvrdio u svom iskazu i navode da ga je tužiteljica verbalno napala, što je dodatno konkretizirao, što prema mišljenju suda također predstavlja povredu obveze iz radnog odnosa koja se odnosi na nepoštivanje autoriteta i neprimjerenu komunikaciju na radnom mjestu. Niti iz iskaza tužiteljice nije razvidno da joj je onemogućeno sudjelovanje na tom zahvatu u vidu edukacije, niti je vidljivo da bi tužiteljica sama predložila da sudjeluje u radu u operacijskoj sali dok iskusniji kolega Čičak primjenjuje novu metodu aplikatora. Opravdanje koje tužiteljica navodi u svom iskazu nije osnovano, niti je razvidno iz kojeg to razloga tužiteljica doista nije otišla u operacijsku salu s kolegom Čičkom. Tužiteljica problematizira činjenicu da je možebitno održan sastanak o njenoj pacijentici bez nje, međutim u odnosu na to svjedokinja Kristina Katić navodi da su pred kraj radnog vremena odlučili da će dr. Čičak odraditi taj zahvat, te da će on o tome obavijestiti tužiteljicu. Iz navedenog ne proizlazi da bi bio održan ikakav formalni sastanak bez tužiteljice, međutim, kao što je svjedok Čičak u svom iskazu naveo, stanje pacijentice ukazivalo da nije riječ o rutinskom zahvatu, te je nadređena osoba Kristina Katić donijela odluku da taj zahvat obavi dr. Čičak. Stoga nije jasno iz kojeg razloga bi takva odluka tužiteljici bila neprihvatljiva i problematična, niti je obrazloženo iz kojeg razloga tužiteljica jednostavno nije postupila sukladno odluci nadređene djelatnice te dopustila da zahvat obavi iskusniji kolega Čičak, a ona da sudjeluje u svrhu edukacije. I sama tužiteljica u svom iskazu navodi da joj dr. Čičak u sali može i prepustiti samostalno izvođenje zahvata pod njegovim nadzorom, što niti svjedok Čičak ne osporava. Stoga se zaključuje da je reakcija tužiteljice na odluku nadređene djelatnice bila neprimjerena i pretjerana, te sama za sebe predstavlja povredu obveze iz radnog odnosa koja se odnosi na neprimjerenu komunikaciju prema kolegama i nadređenoj djelatnici. Ujedno je ostvarena povreda odbijanja edukacije, jer je utvrđeno da tužiteljica doista nije otišla u salu sa dr. Čičkom, niti je pratila izvođenje zahvata.

15. U odnosu na događaj od 11. prosinca 2024. tužiteljica u svom iskazu navodi da se trebao odraditi vrlo jednostavan zahvat postavljanja brahiterapijskih aplikatora, koji nije bio medicinski kompliciran, a i pacijentica je bila u izuzetno dobrom stanju. Navodi da je na viziti najavila pacijentici da će slijedećeg dana biti primjena aplikatora, a da je dr. Katić tom prilikom rekla "samo da znate ni nju nećete vi raditi", na što je tužiteljica rekla da ukoliko svjedokinja Katić ne želi da ona radi zahvate u sali, da ne mora ići u salu. Tužiteljici se međutim stavlja na teret to da ona doista nije otišla 11. prosinca 2024. u salu kako bi se educirala prilikom primjene aplikatora, međutim iz iskaza tužiteljice i svjedokinje Katić suglasno proizlazi da se tužiteljica 11. prosinca 2024. nalazila na bolovanju. Stoga sud zaključuje da se ta povreda u vidu odbijanja edukacije i sudjelovanja na zahvatu tužiteljici ne može staviti na teret, jer se toga dana tužiteljica nije nalazila na radnom mjestu zbog bolovanja.

16. U odnosu na događaj vezan uz pacijenticu koja je zaprimljena 22. siječnja 2025. te je odrađena pretraga CT radiološke obrade tužiteljica navodi kako je ta pacijentica bila tamponirana već na hitnoj, da je ona doista zakazala redovitu CT pretragu za sljedeći dan, međutim da nije bilo za očekivati, s obzirom na stanje pacijentice, da će se CT moći odraditi bez prisutnosti tampona. Tužiteljica u svom iskazu navodi da je u poslijepodnevnim satima zaprimila poziv od inženjera s Rebra koji su naveli da se ta pretraga može obaviti isti dan i da bi to njima bolje odgovaralo. Tužiteljica je to prihvatila, sa glavnom sestrom dogovorila transport do Rebra te je obavila pretragu u vidu dijagnostičkog CT-a, koji je otkrio i plućnu emboliju, što niti tužiteljica nije očekivala jer pacijentica nije imala problema s disanjem. Tužiteljica u iskazu dalje navodi da je sljedećeg dana pokušala prezentirati stanje pacijentice na viziti, kada se dr. Katić počela derati navodeći da je pretragu trebalo odraditi danas, a ne jučer. Tužiteljica je na to rekla da je to njena pacijentica. U odnosu na navedeno iskazivala je i svjedokinja Kristina Katić koja navodi da je doista uputila tužiteljicu da se pretraga obavi slijedećeg dana, kada možebitno neće biti više potreba za tamponom, međutim i svjedokinja dopušta da se pretraga može obaviti sa prisutnošću tampona, te da kada je tužiteljicu pitala zašto nije postupila prema njenoj uputi, da je tužiteljica odgovorila da je to njena pacijentica i da će ona odlučivati o tome kada će se pretrage obaviti. U odnosu na navedenu povredu sud zaključuje da su i tužiteljica i svjedokinja Kristina Katić suglasne oko toga da je za navedenu pacijenticu bilo nužno obaviti pretragu radiološkog CT-a, obje se slažu da je bolje kada se ta pretraga obavi bez prisutnosti tampona, međutim da se unatoč tome može obaviti uz prisutnost tampona, ako to stanje pacijentice zahtijeva, te da je takva pretraga bila nužno potrebna za daljnje liječenje pacijentice. Tužiteljica u svom iskazu opravdava svoje postupanje navodeći da je od inženjera izvještena da bi njima bolje odgovaralo kada bi se pretraga obavila istog dana, što je u konačnici tužiteljica i učinila, međutim nije jasno zašto o tome nije izvijestila nadređenu Kristinu Katić, niti je to Kristini Katić navela slijedećeg dana prilikom vizite, već je navela da se radi o njenoj pacijentici i da će ona donositi odluke o tome kada će se pretrage obaviti. Tužiteljica u svom iskazu ne opovrgava navode svjedokinje Katić da je istoj rekla da se radi o njenoj pacijentici. Tužiteljica u svom iskazu nije navela da je informirala voditeljicu, bilo prethodnog dana, bilo slijedećeg dana, o tome da su upravo inženjeri koji provode pretragu predložili da se ista obavi ranije jer da tako njima bolje odgovara. Upravo iz postupanja tužiteljice prema nadređenoj Kristini Katić i njenog odgovora proizlazi da tužiteljica demonstrira zanemarivanje hijerarhije i stručnog autoriteta voditeljice i pokazuje svoje bahato i drsko ponašanje, koje uključuje ne poštivanje iskusnijeg i hijerarhijski nadređenog djelatnika. U odnosu na to povredu sud utvrđuje da ista predstavlja kršenje obveze iz radnog odnosa koje opravdava donošenje odluke o otkazu.

17. Nadalje, tužiteljica je u svom iskazu obrazložila zašto je u odnosu na tu pacijenticu odradila i CT simulaciju u trenutku kada još nije bila završena patohistološka analiza tumora tužiteljice, a opravdala je svoje postupanje željom da se kod liječenja ne gubi vrijeme i da pacijentica, odmah po primitku nalaza patologa, započne s liječenjem. Tužiteljica navodi da je htjela maksimalno optimizirati vrijeme. Svjedokinja Kristina Katić u svom iskazu navodi da je tužiteljica u stvari započela postupak liječenja, što znači da je donesena odluka o načinu liječenja te pacijentice, bez da je ista prikazana na MDT-u, što je van protokola. Da bi tužiteljica pacijenticu pripremila za liječenje bilo je potrebno da ju odveze na drugu lokaciju, o čemu voditeljica nije bila obavještena. Iako je obrazloženje tužiteljice u pogledu njenog postupanja logično i prihvatljivo, valja navesti da ukoliko postoji protokol u pogledu liječenja pacijenata, a to je da se

prvenstveno predstave na MDT-u prije donošenja odluke o vrsti liječenja, te da se odluke o liječenju pacijenata donose u suradnji između stručnjaka više specijalnosti, tužiteljica se dužna pridržavati ustaljenih protokola, s obzirom da tuženik kao ustanova skrbi o velikom broju pacijenata i ujedno zapošljava velik broj djelatnika, te nije dopustivo da djelatnici na svoju ruku zaobilaze ustaljene protokole, pa sve kada su i korist pacijenta, jer bi tako postupanje u konačnici moglo dovesti do kaosa i naštetiti liječenju pacijenata općenito. U svakom slučaju o tome da će odstupiti od protokola tužiteljica je trebala obavijestiti voditeljicu kao hijerarhijski nadređenu djelatnicu, a sve kako bi se rad ostalih djelatnika i pacijenata mogao organizirati sukladno tužiteljičinom postupanju. Nije dopustivo da tužiteljica na svoju ruku i bez da je o tome obavijestila nadređenog djelatnika zaobilazi ustaljeni protokol liječenja te odrađuje CT simulaciju pacijentice i prije nego što je donesena odluka u njenom liječenju. Uostalom navedena pacijentica nije jedina pacijentica koja se liječi kod tuženika i koja za svoje liječenje treba svu medicinsku opremu kao i pacijentica tužiteljice. Navedeno postupanje tužiteljice također predstavlja povredu obveze iz radnog odnosa koja opravdava donošenje odluke o otkazu. Tužiteljica ne može zanemariti činjenicu da radi u ustanovi koja ima vlastitu organizacijsku strukturu i hijerarhiju, čega se tužiteljica dužna pridržavati, sve dok tamo radi.

18. Nadalje, u odluci o otkazu se navodi i to da je tužiteljica pribjegavala prijetnjama u odnosu na kolegicu Anastaziju Aleksandrovu Stanojević, koja je u svom iskazu u odnosu na navedeno navela kako je njoj tužiteljica na jednom sastanku dala do znanja da bilježi podatak kada svjedokinja dolazi na posao te činjenicu da je za vrijeme godišnjeg odmora dolazila na posao. Svjedokinja navodi da je ostala šokirana na takav način komunikacije, iako je doista znala doći za vrijeme godišnjeg odmora u bolnicu odraditi onaj dio posla kojeg nije stigla, sa čime je nadređena bila upoznata.

19. I svjedokinja Suzana Lide Škalec u svom iskazu potvrđuje navode iz Odluke o otkazu da je tužiteljica prilikom jutarnje vizite "žestoko" odgovorila voditeljici na upit o tome zašto je pretraga učinjena jučer a ne danas, navodeći da se radi o pacijentici tužiteljice i da će ona (tužiteljica) određivati liječenje te da se nitko od kolega ne smije miješati. Svjedokinja je još navela da je voditeljica Kristina Katić tom prilikom bila smirena te da nije koristila oštar ton. Ista svjedokinja još navodi i to da je komunikacija sa tužiteljicom otežana budući da ista ne prihvaća kritike i sugestije, te da je takva situacija za svjedokinju bila nelagodna.

20. I iz navedenih iskaza proizlazi da je tužiteljica prekršila obvezu iz radnog odnosa koja se odnosi na neprimjerenu komunikaciju prema kolegama, a koja opravdava donošenje odluke o otkazu. Nije primjereno, niti dopustivo, da tužiteljica u svojoj komunikaciji pribjegava prijetnjama i ukazuje na možebitne propuste kolega, koji su dulje vremena zaposleni kod tuženika, te imaju više iskustva u području medicine kojim se tužiteljica bavi. Iz navedenog proizlazi da je tužiteljica svojim postupanjem utjecala na stvaranje nelagodne radne atmosfere i otežane komunikacije, što sve je relevantno za radni odnos tužiteljice kod tuženika.

21. Tužiteljica je u spis dostavila i ispis e-mail poruka od 28. prosinca 2024. i 2. siječnja 2025. u kojima izvještava dr. Katić da je dana 20. prosinca 2024. dobila uputu od strane liječnice iz područja medicine rada kako njeno radno mjesto treba prilagoditi na način da ju se poštedi radilišta koja podrazumijevaju nefiziološki položaj odnosno ikakvu vrstu opterećenja za kukove, a vezano za rad tužiteljice u operacijskoj sali. U prilog

svojih navoda tužiteljica je u spis dostavila i Svjedodžbu o zdravstvenoj sposobnosti radnika od 20. prosinca 2024. iz koje proizlazi da je tužiteljica zdravstveno sposobna uz poštedu od nošenja tereta i rada u nefiziološkom položaju tijela te da je stoga potrebno prilagoditi radno mjesto tužiteljice. S obzirom na datum e-mail poruka kao i datum izdavanja Svjedodžbe, navedena dokumentacija nije relevantna za rješenje ovog spora, budući da je tužiteljica trebala prisustvovati zahvatu u operacijskoj sali dana 8. listopada 2024. kada još nije bila izdana Svjedodžba o zdravstvenoj sposobnosti tužiteljice niti je o istoj tuženik izvješten.

22. Isto tako, za rješenje ovog spora nisu relevantne izjave koje je tuženik dostavio u spis na ročištu od 5. veljače 2026. (str. 132-142 spisa), a vezano uz očitovanje na predstavku tužiteljice koja je podnesena Hrvatskoj liječničkoj komori, budući da se navedena dokumentacija odnosi na razdoblje nakon što je tužiteljici već prestao radni odnos kod tuženika, te ista nije postojala prije donošenja odluke o otkazu, niti se tuženik u odluci poziva na tu dokumentaciju.

23. Iz svih izvedenih dokaza sud je utvrdio da je odluka o otkazu zakonita i dopuštena. Prije svega sud je uzeo u obzir činjenicu da je tuženik zdravstvena ustanova koja ima svoju organizacijsku strukturu, hijerarhijsku organizaciju kao i protokole postupanja. Pridržavanje pravila o organizaciji, hijerarhiji i protokolima nužno je da bi se osigurao uredan i nesmetan rad ustanove koja istovremeno skrbi o velikom broju pacijenata te zapošljava velik broj djelatnika. Navedeno je nužno radi učinkovitijeg obavljanja radnih procesa i u konačnici bolje i učinkovitije skrbi pacijenata. Svako nepoštivanje hijerarhije, protokola i organizacijske strukture može dovesti do poremećaja u radu ustanove i posljedično do propusta u pružanju zdravstvene skrbi pacijentima. Iz izvedenih dokaza utvrđeno je da je tužiteljica u više navrata zanemarila hijerarhijsku strukturu tuženika, te je unatoč uputi i pozivu nadređenog djelatnika, odnosno starijeg kolege, propustila sudjelovati u izvođenju zahvata u operacijskoj sali. Isto tako i kod postupanja s pacijenticom B.B. koja je zaprimljena 22. siječnja 2025., iako je tužiteljica obavila pretragu koja je bila potrebna i koristila je pacijentici, tužiteljica je trebala izvijestiti nadređene o tome da će se dan ranije ista pacijentica uputiti na drugu lokaciju radi obavljanja dijagnostičke pretrage, jer je to uključivalo i organizaciju prijevoza i pratnje pacijentice, znači angažman resursa tuženika, bez da su nadređene osobe o tome imale saznanja. Iako tužiteljica navodi da je glavna sestra organizirala transport pacijentice, ona nije tužiteljici nadređena, i ne može se smatrati da je time tužiteljica izvijestila nadređene o svojoj namjeri da pretragu obavi ranije. Tužiteljica je svoje postupanje opravdala time da je to više odgovaralo inženjerima, međutim o toj činjenici nije izvijestila nadređene, niti taj dan, niti slijedeći kada je upitana od strane nadređene osobe. Tužiteljica nije opovrgnula navode da je nadređenoj rekla kako je riječ o njenoj pacijentici i da je ona nadležna za njeno liječenje, a upravo iz toga proizlazi da je tužiteljica neprimjereno komunicirala sa nadređenom (prema iskazu svjedokinje Lide Škalec "žestoko") te da nadređenu nije obavijestila o činjeničnom stanju koje je relevantno za postupanje tužiteljice i angažman resursa tuženika na način kako je to tužiteljica učinila. Iako postupanje tužiteljice nije ugrozilo pacijenticu, niti se to tvrdi, isto predstavlja svjesno zanemarivanje organizacijskih i hijerarhijskih struktura koje su kod tuženika ustanovljene. Isto tako, iako je tužiteljica kao vodeći liječnik odgovorna za liječenje pacijentice iz medicinskog aspekta, navedena pacijentica je prije svega pacijentica tuženika kao ustanove, i za njezinu zdravstvenu skrb odgovorna je ustanova u cjelini, radi čega je nužno poštivanje organizacijske strukture koja je kod tuženika ustanovljena. Uostalom, u situaciji kada se tužiteljica nalazi na bolovanju ili je

iz drugih razloga odsutna s radnog mjesta, ne prestaje liječenje pacijenata, već se unutar ustanove za te pacijente organizira liječenje od strane drugih liječnika ustanove. Tužiteljica je u svom iskazu obrazložila iz kojeg razloga je započela sa CT simulacijom pacijentice i prije konačnog patohistološkog nalaza, i navedeno ide u prilog učinkovitijeg liječenja pacijentice, međutim nije jasno zašto tu svoju namjeru nije raspravila sa kolegama na MDT-a odnosno zašto o toj namjeri prethodno nije izvijestila nadređenu djelatnicu. Kao što je ranije navedeno, kod tuženika se ne liječe jedino pacijenti tužiteljice, već i svih ostalih liječnika, radi čega je nužno o angažmanu resursa tuženika (CT uređaji, inženjeri i ostalo medicinsko osoblje, transport na drugu lokaciju tuženika), izvijestiti nadređenog djelatnika, a sve kako bi svim liječnicima i pacijentima, u trenutku kada je to potrebno, bili na raspolaganju resursi tuženika.

24. Slijedom navedenog, sagledavajući sve povrede obveza iz radnog odnosa koje se tužiteljici stavljaju ne teret u njihovoj ukupnosti, sud je zaključio da je tuženik imao opravdan razlog za otkaz ugovora o radu zbog skrivljenog ponašanja, te da je odluka o otkazu zakonita i dopuštena. Sud nije utvrdio postojanje povreda u pogledu procedure otkazivanja koje bi utjecale na zakonitost odluke o otkazu.

25. Stoga je sud odbio tužbeni zahtjev tužiteljice i donio presudu kao pod točkom I/ izrijeke. Budući da je odbijen zahtjev u dijelu u kojem se traži utvrđenje nedopuštenosti odluke o otkazu, odbijen je i zahtjev za vraćanje na rad, jer za prihvaćanje istog nisu ispunjeni zakonski uvjeti iz čl. 124. st. 1 ZR-a.

26. Također je valjalo odbiti protutužbeni zahtjev tuženika za sudski raskid ugovora o radu, jer za prihvaćanje tog zahtjeva nisu ispunjeni uvjeti iz čl. 125. st. 1. ZR-a.

27. S obzirom da je tužiteljica u cijelosti izgubila parnicu, odbijen je i zahtjev tužiteljice za naknadu troškova parničnog postupka, sve sukladno odredbi čl. 154. st. 1 ZPP-a, dok tuženik nije stavio zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka.

U Zagrebu 26. listopada 2026.

Sutkinja:
Ida Vrančić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana računajući od dana objave ove presude. Žalba se podnosi putem ovog suda u četiri primjerka, a o istoj odlučuje županijski sud.

DNA:
1. Tužiteljici po punomoćniku
2. Tuženiku

Broj zapisa: **9-3088f-2b01d**

Kontrolni broj: **0134a-539f4-22eda**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

IDA VRANČIĆ

Elektronički potpisano: 26.10.2026T11:52:01 (UTC:2026-10-26T10:52:01Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: 5e2e8749-dca5-485d-bd4b-98b375d91953

Općinski radni sud u Zagrebu